

Skatteutskottets betänkande 2020/21:SkU10

Motåtgärder på skatteområdet mot icke samarbetsvilliga jurisdiktioner och vissa andra inkomstskattefrågor

Sammanfattning

Utskottet ställer sig bakom regeringens förslag om att det införs regler i svensk rätt som på ett effektivt och proportionerligt sätt motverkar att icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner tillämpar metoder som inte uppfyller internationella standarder och granskningskriterier. Förslaget innebär att ett företag inte får dra av ränteutgifter för en skuld till ett företag som hör hemma i en jurisdiktion som är upptagen i en gällande och offentliggjord förteckning över stater eller jurisdiktioner utanför Europeiska unionen som medlemsstaterna gemensamt har bedömt vara icke-samarbetsvilliga på skatteområdet. Vidare föreslås att tillämpningen av CFC-reglerna säkerställs när det gäller Trinidad och Tobago.

Termen verkligt värde vid beskattningsinträde ändras i vissa fall till nettoförsäljningsvärde och en ändring av rättelsekaraktär görs i lagen om avräkning för utländsk skatt.

De nya bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 januari 2021.

I betänkandet finns ett särskilt yttrande (V).

Behandlade förslag

Proposition 2020/21:26 Motåtgärder på skatteområdet mot icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner och vissa andra inkomstskattefrågor.

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Ärendet och dess beredning.....	4
Bakgrund	4
Propositionens huvudsakliga innehåll	5
Utskottets överväganden.....	6
Motåtgärder på skatteområdet mot icke samarbetsvilliga jurisdiktioner och vissa andra inkomstskattefrågor	6
Särskilt yttrande	10
Motåtgärder på skatteområdet mot icke samarbetsvilliga jurisdiktioner och vissa andra inkomstskattefrågor (V)	10
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	12
Propositionen	12
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	13

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Motåtgärder på skatteområdet mot icke samarbetsvilliga jurisdiktioner och vissa andra inkomstskattefrågor

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229),
 2. lag om ändring i lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt.
- Därmed bifaller riksdagen proposition 2020/21:26 punkterna 1 och 2.

Stockholm den 19 november 2020

På skatteutskottets vägnar

Jörgen Hellman

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Jörgen Hellman (S), Per Åsling (C), Niklas Wykman (M), Hillevi Larsson (S), Helena Bouveng (M), Eric Westroth (SD), Sultan Kayhan (S), Tony Haddou (V), Borian Åberg (M), David Lång (SD), Patrik Lundqvist (S), Hampus Hagman (KD), Anna Vikström (S), Gulan Avci (L), Rebecka Le Moine (MP), Kjell Jansson (M) och Anne Oskarsson (SD).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I ärendet behandlar utskottet proposition 2020/21:26 Motåtgärder på skatteområdet mot icke samarbetsvilliga jurisdiktioner och vissa andra inkomstskattefrågor. Regeringens förslag till riksdagsbeslut framgår av bilaga 1. Regeringens lagförslag redovisas i bilaga 2.

Bakgrund

Uppförandekoden för företagsbeskattning tar sikte på skatteåtgärder inom bolagsskatteområdet som har eller kan få betydande inverkan på var inom EU ekonomisk verksamhet förläggs. Uppförandekodgruppen för företagsbeskattning har inrättats för att genomföra uppförandekodens principer. Enligt uppförandekoden åtar sig medlemsstaterna att inte införa nya skadliga skatteåtgärder, att se över nuvarande bestämmelser och gällande praxis och att avveckla de skatteåtgärder som uppförandekodgruppen anser skadliga. Varje halvår rapporterar gruppen om sitt arbete till Ekofinrådet. I rådets slutsatser från maj 2016 gavs uppförandekodgruppen i uppdrag att arbeta med frågan om att upprätta en gemensam EU-förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet och att utforska möjligheterna till motåtgärder på EU-nivå. Det angavs vidare att dessa motåtgärder kunde övervägas såväl på skatteområdet som utanför skatteområdet.

Vid Ekofinrådets möte den 5 december 2017 godkände och offentliggjorde rådet slutsatser om en EU-förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet. Kriterierna för listning är skatttransparens, rättvis beskattning och avsaknad av åtagande för att genomföra åtgärder mot urholkning av skattebasen och överföring av vinster (Base Erosion and Profit Shifting, BEPS). EU-förteckningen uppdateras högst två gånger per år. Den senaste uppdateringen gjordes den 6 oktober 2020. De jurisdiktioner som för närvarande är upptagna på förteckningen är Amerikanska Jungfruöarna, Amerikanska Samoa, Anguilla, Barbados, Fiji, Guam, Palau, Panama, Samoa, Seychellerna, Trinidad och Tobago och Vanuatu.

Vid Ekofinrådets möte den 5 december 2019 antog rådet riktlinjer om motåtgärder på skatteområdet mot icke samarbetsvilliga jurisdiktioner. Riktlinjerna innehåller bl.a. en verktygslåda med fyra materiella motåtgärder i form av avdragsförbud för vissa kostnader, regler för kontrollerade utländska bolag (controlled foreign companies, CFC), källskatt på vissa betalningar och begränsningar av reglerna om skattefrihet på näringsbetingade andelar. Medlemsstaterna ska tillämpa minst en av dessa fyra motåtgärder mot listade jurisdiktioner fr.o.m. den 1 januari 2021.

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås ändringar i inkomstskattelagen (1999:1229) som syftar till att uppfylla Ekofinrådets riktlinjer om motåtgärder på skatteområdet mot icke samarbetsvilliga jurisdiktioner som antogs den 5 december 2019. Förslagen innebär att det införs regler i svensk rätt som på ett effektivt och proportionerligt sätt motverkar att icke samarbetsvilliga jurisdiktioner tillämpar metoder som inte uppfyller internationella standarder och granskningskriterier. Det föreslås därför att det som motåtgärd införs ett avdragsförbud för interna och externa ränteutgifter för skulder till företag i vissa icke samarbetsvilliga jurisdiktioner. Vidare föreslås att tillämpningen av CFC-reglerna säkerställs när det gäller Trinidad och Tobago. Det nya avdragsförbudet föreslås innebära att ett företag inte får dra av ränteutgifter för en skuld till ett företag som hör hemma i en jurisdiktion som är upptagen i en gällande och offentliggjord förteckning över stater eller jurisdiktioner utanför EU som medlemsstaterna gemensamt har bedömt vara icke samarbetsvilliga på skatteområdet. I propositionen föreslås också att termen verkligt värde vid beskattningsinträde i vissa fall ändras till nettoförsäljningsvärde. Förslaget är en följdändring av en tidigare ändring i årsredovisningslagen (1995:1554) där termen verkligt värde fått en ny innebörd. Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2021.

Utskottets överväganden

Motåtgärder på skatteområdet mot icke samarbetsvilliga jurisdiktioner och vissa andra inkomstskattefrågor

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens förslag om motåtgärder på skatteområdet mot icke samarbetsvilliga jurisdiktioner och vissa andra inkomstskattefrågor.

Jämför det särskilda yttrandet (V).

Propositionen

Regeringen föreslår att det införs bestämmelser i svensk rätt som på ett effektivt och proportionerligt sätt motverkar att icke samarbetsvilliga jurisdiktioner tillämpar metoder som inte uppfyller internationella standarder och granskningskriterier på skatteområdet.

Medlemsstaterna ska genom lagstiftning införa effektiva och proportionerliga motåtgärder för att på ett effektivt sätt motverka icke önskvärda tillvägagångssätt i de aktuella jurisdiktionerna. Eftersom EU-förteckningen och motåtgärderna inte utgör lagstiftning på EU-nivå är det varje medlemsstats ansvar att utformningen av åtgärderna också innebär att syftet med åtgärderna uppnås. För att motåtgärderna ska vara effektiva och uppmuntra till en positiv förändring krävs att det är specifika åtgärder som skiljer sig från medlemsstatens nuvarande skatteregler. De införda motåtgärderna ska vara kompatibla med de nationella skattesystemen och ska inte påverka medlemsstaternas kompetens och skyldigheter enligt EU-rätten eller enligt internationell rätt.

Inom EU har arbetet för att motverka skadlig skattekonkurrens pågått under en längre tid. Regeringen anser att uppförandekoden för företagsbeskattning är ett viktigt instrument för att motverka skadlig skattekonkurrens inom EU. En del av uppförandekodgruppens uppdrag är att säkerställa att inte heller länder utanför EU ägnar sig åt skadlig skattekonkurrens. Den framtagna EU-förteckningen över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet tillsammans med motåtgärderna är enligt regeringen en viktig del i detta arbete. Det är därför enligt regeringens bedömning angeläget att införa motåtgärder i nationell rätt för att stärka de internationella påtryckningarna mot icke samarbetsvilliga jurisdiktioner och på så sätt motverka skadlig skattekonkurrens.

Vid Ekofinrådets möte den 5 december 2019 antog rådet riktlinjer om motåtgärder på skatteområdet mot icke samarbetsvilliga jurisdiktioner.

Riktlinjerna innehåller bl.a. en verktygslåda med fyra materiella motåtgärder i form av avdragsförbud för vissa kostnader, CFC-regler, källskatt på vissa betalningar och begränsningar av reglerna om skattefrihet på näringsbetingade andelar.

Enligt riktlinjerna innebär motåtgärden om avdragsförbud för vissa kostnader att medlemsstater ska neka avdrag för kostnader och betalningar som i andra fall skulle vara avdragsgilla när dessa kostnader och betalningar anses ha mottagits av ett företag i en listad jurisdiktion. I riktlinjerna exemplifieras bl.a. betalningar med ränta. När det gäller räntebetalningar har Sverige redan avdragsbegränsningsregler för ränteutgifter.

Enligt den riktade ränteavdragsbegränsningsregeln begränsas avdragsrätten för ränta på vissa skulder till företag i intressegemenskap. Bestämmelsen innebär att räntor på interna skulder som betalas till lågskattejurisdiktioner aldrig får dras av. Avdrag får inte heller göras i de fall det är fråga om hög grad av skatteplanering.

Enligt den generella avdragsbegränsningsregeln får ett företag dra av ett negativt räntenetto med högst ett belopp som motsvarar 30 procent av avdragsutrymmet. Med negativt räntenetto avses skillnaden mellan ränteutgifter som ska dras av under beskattningsåret och ränteinkomster som ska tas upp under beskattningsåret, om ränteutgifterna överstiger ränteinkomsterna. Den generella ränteavdragsbegränsningen gäller för både interna och externa ränteutgifter och är inte avgränsad till företag som ingår i en intressegemenskap.

Både den riktade ränteavdragsbegränsningsregeln och den generella ränteavdragsbegränsningsregeln är avsedda att skydda den svenska bolagsskattebasen genom att motverka urholkning av skattebasen och överföring av vinster (BEPS). Som framgår av riktlinjerna tar också motåtgärderna sikte på att motverka baserosion genom skatteundandraganden.

Enligt regeringens bedömning skulle en motåtgärd i form av ett avdragsförbud för ränteutgifter till listade jurisdiktioner passa väl in som ett led i, och komplettera, redan införda åtgärder i svensk rätt som syftar till att motverka baserosion genom skatteundandraganden. En sådan åtgärd skulle uppfylla både syftet med EU-förteckningen och de allmänna utgångspunkterna för motåtgärderna. Det skulle också enligt regeringen vara en stark signal till de jurisdiktioner som har bedömts vara icke samarbetsvilliga på skatteområdet att uppfylla och följa relevanta internationella standarder och kriterier.

Regeringen föreslår att ett företag inte får dra av ränteutgifter för en skuld till ett företag som hör hemma i en jurisdiktion som är upptagen i en gällande och offentliggjord förteckning över stater eller jurisdiktioner utanför EU som medlemsstaterna gemensamt har bedömt vara icke samarbetsvilliga på skatteområdet. Det gäller bara ränteutgifter som belöper sig på den tid då staten eller jurisdiktionen är upptagen i förteckningen.

Med företag avses juridiska personer och svenska handelsbolag.

Enligt de allmänna utgångspunkterna är syftet med motåtgärderna att ge de listade jurisdiktionerna incitament att följa internationella standarder så att jurisdiktionerna kan tas bort från EU-förteckningen. Det förutsätter att det införs specifika åtgärder som skiljer sig från medlemsstatens nuvarande skatteregler och att beskattningen av en listad och en icke listad jurisdiktion inte leder till samma resultat. För att motåtgärden på ett effektivt sätt ska uppfylla sitt syfte, gör regeringen bedömningen att det föreslagna avdragsförbudet därför bör sträcka sig längre än de befintliga reglerna. Den föreslagna motåtgärden bör därmed inte bara omfatta ränteutgifter hänförliga till interna skulder, utan även externa skulder och avdragsförbudet ska gälla företag såväl inom som utom en intressegemenskap.

I fråga om lämplig teknik för hänvisning till EU:s förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet föreslår regeringen att det införs en s.k. dynamisk hänvisning till den aktuella förteckningen i lagtexten. Det innebär att bedömningen av om avdragsförbudet är tillämpligt ska göras utifrån den förteckning som är gällande och offentliggjord genom publicering i Europeiska unionens officiella tidning (EUT). Fördelen med en sådan metod är att lagstiftningen inte behöver uppdateras varje gång förteckningen förändras. Med en dynamisk hänvisning går det enligt regeringens bedömning att säkerställa att en ändring i EU:s förteckning omedelbart får genomslag när det gäller det föreslagna ränteavdragsförbudet.

Enligt riktlinjerna ska motåtgärder i form av CFC-regler omfatta inkomst hos ett bolag eller ett fast driftställe i en listad jurisdiktion. Denna motåtgärd kan enligt riktlinjerna tillämpas i överensstämmelse med CFC-reglerna i artiklarna 7 och 8 i rådets direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på de inre marknadens funktion (direktivet mot skatteundandraganden). Reglerna ska i sådant fall anpassas så att listade jurisdiktioner ges incitament att anpassa sina regelverk till uppförandekodens principer. Anpassningen ska ske i förhållande till en medlemsstats genomförande av direktivets regler. Som exempel på anpassning nämns i riktlinjerna att en bredare definition av CFC-inkomst än den som anges i direktivet kan användas och att medlemsstater vars CFC-regler innehåller en lista över länder kan tillämpa reglerna mot jurisdiktioner på EU:s förteckning. Den anpassning som beskrivs anses uppnådd om åtgärden tillämpas mot en listad jurisdiktion och upphävs när jurisdiktionen tas bort från förteckningen, samtidigt som riktlinjerna tillåter att åtgärder tillämpas även därefter om en jurisdiktion är upptagen på den aktuella medlemsstatens nationella förteckning.

Regeringen anser inte att det är lämpligt med en generell ändring av gällande CFC-regler. Däremot bedömer regeringen att en mer begränsad ändring är en lämplig åtgärd för att säkerställa att CFC-reglerna kan tillämpas i de fall bestämmelser i ett skatteavtal innebär att avdragsförbudet för ränteutgifter inte kan tillämpas mot de jurisdiktioner som vid tidpunkten för promemorian och lagrådsremissen var upptagna på EU:s förteckning. Sverige har ett skatteavtal med en av dessa jurisdiktioner, Trinidad och Tobago.

CFC-reglerna innebär att en delägare i en utländsk juridisk person med lågbeskattade inkomster kan beskattas löpande för sin andel av det överskott som uppkommer hos den utländska juridiska personen, oavsett om beloppet tas ut ur den utländska juridiska personen. I en huvudregel anges när en nettoinkomst hos en utländsk juridisk person ska anses lågbeskattad. En kompletterande regel (kompletteringsregeln) anger att en inkomst hos en utländsk juridisk person inte ska anses lågbeskattad om den uppbärs av en utländsk juridisk person som hör hemma och är skattskyldig till inkomstskatt i en stat eller annan jurisdiktion som anges i en särskild lista i en bilaga till inkomstskattelagen och som inte omfattas av de undantag som anges i listan. För inkomst som omfattas av kompletteringsregeln ska CFC-beskattning inte ske.

Trinidad och Tobago omfattas delvis av kompletteringsregeln. En motåtgärd enligt riktlinjerna kan uppnås genom att helt undanta inkomst i Trinidad och Tobago från kompletteringsregelns tillämpningsområde. Regeringen föreslår att Trinidad och Tobago utesluts från tillämpningsområdet för kompletteringsregeln i CFC-reglerna.

Termen verkligt värde vid beskattningsinträde i vissa fall ändras till nettoförsäljningsvärde och en ändring av rättelsekaraktär görs i lagen (1986:468) om avräkning för utländsk skatt.

De nya bestämmelserna föreslås träda ikraft den 1 januari 2021.

Utskottets ställningstagande

Utskottet har inget att invända mot regeringens förslag på motåtgärder på skatteområdet mot icke samarbetsvilliga jurisdiktioner och vissa andra inkomstskattefrågor. Utskottet ställer sig bakom förslaget om ett avdragsförbud för interna och externa ränteutgifter på skulder till företag i vissa icke samarbetsvilliga jurisdiktioner samt att tillämpningen av CFC-reglerna säkerställs när det gäller Trinidad och Tobago. Vidare ställer sig utskottet bakom förslaget att termen verkligt värde vid beskattningsinträde i vissa fall ändras till nettoförsäljningsvärde och ändringen av rättelsekaraktär i lagen om avräkning för utländsk skatt. Utskottet tillstyrker därmed propositionen.

Särskilt yttrande

Motåtgärder på skatteområdet mot icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner och vissa andra inkomstskattefrågor (V)

Tony Haddou (V) anför:

EU:s förteckning över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner, EU:s svarta lista, redovisades första gången den 5 december 2017. Europeiska kommissionen påstår att förteckningen är ett gemensamt verktyg för medlemsstaterna när det gäller att hantera externa risker för skattemissbruk och illojal skattekonkurrens. EU:s svarta lista har fått en hel del kritik, och det är lätt att förstå varför. När den första listan presenterades var Singapore inte med, trots att landet är ett av de mer aggressiva skatteparadisen. Enligt den globala hjälporganisationen Oxfams rapport *Off the Hook – How the EU is about to whitewash the world's worst tax havens* (2019) hade EU, på den lista som redovisades den 8 november 2019 plockat bort bl.a. Brittiska Jungfruöarna, som förekom flitigt i paradispapperen, och Bermuda – dit Google 2017 flyttade vinster till ett värde av uppskattningsvis 23 miljarder dollar. Efter den senaste uppdateringen den 6 oktober 2020 finns följande tolv länder på den svarta listan: Amerikanska Jungfruöarna, Amerikanska Samoa, Anguilla, Barbados, Fiji, Guam, Palau, Panama, Samoa, Seychellerna, Trinidad och Tobago och Vanuatu.

Enligt en rapport från National Bureau of Economic Research (NBER) *The Missing Profits of Nations* (2018) var de elva största skatteparadisen Belgien, Irland, Luxemburg, Malta, Nederländerna, Karibien, Bermuda, Singapore, Puerto Rico, Hongkong och Schweiz. Bestickande för EU är det faktum att skatteparadisen inom EU beräknas stå som mottagare av ca 38 procent av vinstöverföringarna. Trots att redogörelsen i rapporten baseras på uppgifter från 2015 kan man, om man bortser från Karibien, konstatera att inget av de största skatteparadisen finns med på den nuvarande svarta listan.

EU har tre kriterier som länderna ska uppfylla för att inte hamna på den svarta listan: skattetransparens, rättvis beskattning och avsaknad av åtagande för att genomföra åtgärder mot BEPS vars syfte är att skydda skattebasen och motverka vinstförflyttning. Det mest centrala kriteriet är det om ”rättvis beskattning”. I en kritisk granskning av svarta listan lyfter Oxfam upp framför allt två brister i hur kriteriet används och tolkas. Vid utformningen av kriterierna för den svarta listan finns inte nollskatter eller mycket låga bolagsskatter med som ett eget kriterium, utan det är med endast som en indikator. Oxfam påpekar också att när EU ska bedöma huruvida ett skattearrangemang är skadligt eller orättvist utgår EU från en gammal definition från 1997. Denna definition fokuserar enligt Oxfam mest på att ett lands skattepolitik inte får gynna utländskt kapital i förhållande till inhemska företag. Detta krav kan skatteparadisen möta genom att sänka skatten till noll eller nära noll för alla företag, såväl utländska som inhemska. Skattepolitiken

kan därmed påstås vara icke-diskriminerande, men bidrar till ett "race to the bottom".

Jag välkomnar arbetet inom EU med skattetransparens, rättvis beskattning, skyddande av skattebasen och motverkade av vinstförflyttning men anser att hela processen med att ta fram den svarta listan bör reformeras.

Trots dessa synpunkter har jag valt att ställa mig bakom utskottets ställningstagande.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2020/21:26 Motåtgärder på skatteområdet mot icke samarbetsvilliga jurisdiktioner och vissa andra inkomstskattefrågor:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229)¹

dels att 20 a kap. 3 §, 24 kap. 1 § och bilaga 39 a ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 24 kap. 15 a och 15 b §§ och, närmast före 24 kap. 15 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

20 a kap.3 §²

Som anskaffningsvärde för lagertillgångar, pågående arbeten, kundfordringar och liknande tillgångar ska anses det lägsta av anskaffningsvärdet och *det verkliga värdet* vid beskattningsinträdet. De lagertillgångar som finns kvar vid beskattningsinträdet ska anses ha anskaffats eller tillverkats senast. Med anskaffningsvärde och *verkligt värde* avses detsamma som i 17 kap. 2 §.

Som anskaffningsvärde för lagertillgångar, pågående arbeten, kundfordringar och liknande tillgångar ska anses det lägsta av anskaffningsvärdet och *nettoförsäljningsvärdet* vid beskattningsinträdet. De lagertillgångar som finns kvar vid beskattningsinträdet ska anses ha anskaffats eller tillverkats senast. Med anskaffningsvärde och *nettoförsäljningsvärde* avses detsamma som i 17 kap. 2 §.

Vid beskattningsinträde som avses i 1 § första stycket 6 ska dock som anskaffningsvärde för lagertillgångar som avses i 4 kap. 14 a och 14 c §§ årsredovisningslagen (1995:1554) anses det verkliga värdet. För tillgångar som avses i 4 kap. 14 b § första stycket 1–3 och 5 årsredovisningslagen ska som anskaffningsvärde anses det värde som tillgångarna har tagits upp till vid beskattningen om beskattning har skett för en period som avslutats i samband med beskattningsinträdet. Om beskattning inte har skett för en sådan period ska som anskaffningsvärde anses det värde som tillgångarna skulle ha tagits upp till vid beskattningen om beskattning hade skett. Vid tillämpning av detta stycke ska finansiella instrument som enligt 17 kap. 20 § andra stycket ingår i lagret behandlas som lagertillgångar.

Andra stycket gäller bara om näringsverksamheten eller den del av näringsverksamheten som tillgångarna ingår i före beskattningsinträdet har beskattats i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i en stat med vilken Sverige har ingått ett skatteavtal som innehåller

¹ Lagen omtryckt 2008:803.

² Senaste lydelse 2016:1202.

en artikel om informationsutbyte som är tillämplig på de aktuella tillgångarna.

24 kap.

1 §³

I detta kapitel finns bestämmelser om

- vad som avses med ränteutgifter och ränteinkomster i 2–4 §§,
- tillämpning i inkomstslaget näringsverksamhet av vissa bestämmelser i inkomstslaget kapital i 5 och 6 §§,
- partiell fission i 7 §,
- kapitalrabatt på optionslån i 8 §,
- avdragsförbud för ränteutgifter på vissa efterställda skulder i 9 §,
- avdragsrätt för ränteutgifter på vinstandelslån i 10–15 §§,
 - *avdragsförbud för ränteutgifter på skulder till företag i vissa icke samarbetsvilliga stater eller jurisdiktioner i 15 a och 15 b §§,*
- särskild avdragsbegränsning för ränteutgifter på vissa skulder till företag i intressegemenskap i 16–20 §§,
- avdragsbegränsning för negativa räntenetton i 21–29 §§,
- avdrag för lämnad utdelning i 30 §, och
- skattefria utdelningar i 31–42 §§.

En bestämmelse om skattefrihet för utdelning från privatbostadsföretag finns i 15 kap. 4 §.

Avdragsförbud för ränteutgifter på skulder till företag i vissa icke samarbetsvilliga stater eller jurisdiktioner

15 a §⁴

Med företag avses i 15 b § juridiska personer och svenska handelsbolag.

15 b §⁵

Ett företag får inte dra av ränteutgifter avseende en skuld till ett företag som hör hemma i en stat eller jurisdiktion som är upptagen i en gällande och offentliggjord förteckning över stater eller jurisdiktioner utanför Europeiska unionen som av medlemsstaterna gemensamt har bedömts vara icke samarbetsvilliga på skatteområdet.

³ Senaste lydelse 2019:1241.

⁴ Tidigare 15 a § upphävd genom 2019:1241.

⁵ Tidigare 15 b § upphävd genom 2019:1241.

Första stycket gäller bara ränteutgifter som belöper sig på den tid då staten eller jurisdiktionen är upptagen i förteckningen.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2021.
 2. Lagen tillämpas första gången för beskattningsår, eller i fråga om svenska handelsbolag räkenskapsår, som börjar efter den 31 december 2020.
 3. Bestämmelserna i bilaga 39 a i den nya lydelsen tillämpas första gången för beskattningsår som börjar efter den 31 december 2020.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

Områden som avses i 39 a kap. 7 §:

1. Afrika, med undantag av

- Djibouti, Seychellerna och Sankta Helena,
- Ceuta, Egypten, Gabon, Gambia, Ghana, Kap Verde, Komorerna, Kongo (Kongo-Brazzaville), Liberia, Libyen, Madagaskar, Marocko, Mauritius, Mayotte, Melilla, Réunion, Rwanda, Sao Tomé och Príncipe, Senegal, Tanzania och Tunisien, samtliga vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,
- Madeira vad avser dels inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där, dels inkomst som är föremål för notional interest deduction och liknande avdrag, samt
- Kenya och Namibia, båda vad avser dels inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där, dels inkomst som inte beskattas där på grund av att inkomsten inte anses härröra därifrån.

2. Amerika, men bara vad avser

- Amerikas förenta stater, Brasilien, Colombia, Dominikanska Republiken, Ecuador, Haiti, Honduras, Kanada, Kuba, Mexiko och Venezuela,
- Argentina, Barbados, Chile, Franska Guyana, Guyana, Jamaica, Peru, Surinam, *Trinidad och Tobago* och Uruguay, samtliga med undantag av inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,
- Paraguay, med undantag av inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, samt
- Belize, Bolivia, Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Nicaragua och Panama, samtliga med undantag dels av inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas

¹ Senaste lydelse 2018:1752.

med den normala inkomstskatten där, dels av inkomst som inte beskattas där på grund av att inkomsten inte anses härröra därifrån.

3. Asien, med undantag av

- Bahrain, Förenade Arabemiraten och Maldiverna,
- Armenien, Azerbajdzjan, Filippinerna, Indien, Indonesien, Iran, Israel, Jordanien, Kazakstan, Kina, Libanon, Macao SAR, Nordkorea, Ryssland, Sydkorea, Tadzjikistan och Thailand, samtliga vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,
- Georgien, Kirgizistan, Mongoliet, Oman, Turkmenistan och Uzbekistan, samtliga vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter,
- Cypern och Turkiet, båda vad avser dels inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där, dels inkomst som är föremål för notional interest deduction och liknande avdrag,
- Brunei Darussalam, Hongkong SAR, Kuwait, Malaysia, Qatar, Singapore och Syrien, samtliga vad avser dels inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där, dels inkomst som inte beskattas där på grund av att inkomsten inte anses härröra därifrån,
- Pakistan, vad avser inkomst från annan finansiell verksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där, samt
- Julön och Kokosöarna, båda vad avser inkomst från bankverksamhet som inte beskattas med den normala inkomstskatten där enligt regler om Offshore Banking Unit regime.

4. Europa, med undantag av

- Brittiska Kanalöarna, Isle of Man, Malta och Monaco,
- Azerbajdzjan, Frankrike, Grekland, Irland, Kazakstan, Kroatien, Litauen, Luxemburg, Nederländerna, Polen, Rumänien, Ryssland, San Marino, Slovakien, Spanien, Tjeckien, Ukraina, Vitryssland och Österrike, samtliga vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där,
- Andorra, Bosnien Hercegovina, Bulgarien, Estland, Gibraltar, Georgien, Kosovo, Lettland, Makedonien, Moldavien, Montenegro, Schweiz och Ungern, samtliga vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter,
- Belgien, Italien, Liechtenstein, Portugal och Turkiet, samtliga vad avser dels inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet, försäkringsverksamhet, royalty och andra inkomster av immateriella rättigheter, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där, dels inkomst som är föremål för notional interest deduction och liknande avdrag, samt

– Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland samt Slovenien, båda vad avser inkomst från bank- och finansieringsrörelse, annan finansiell verksamhet och försäkringsverksamhet, som inte beskattas med den normala inkomstskatten där.

5. Oceanien, men bara vad avser

– Hawaii, Nya Zeeland och Papua Nya Guinea, samt

– Australien, med undantag av inkomst från bankverksamhet som inte beskattas med den normala inkomstskatten där enligt regler om Offshore Banking Unit regime.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 5 § lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

5 §¹

Bestämmelserna i 2 kap. 3 § och 3 kap. 2 § tillämpas också i fall då en delägare beskattas för inkomst hos eller för innehav i ett företag som anges i 24 kap. 16 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229), även om företaget inte är en utländsk juridisk person.

Bestämmelserna i 2 kap. 3 § och 3 kap. 2 § tillämpas också i fall då en delägare beskattas för inkomst hos eller för innehav i ett företag som anges i 24 kap. 34 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229), även om företaget inte är en utländsk juridisk person.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2021.

¹ Senaste lydelse 2008:1350.